

AMBROZIA trebuie combătută de la răsărire

Proprietarii, deținătorii, administratorii suprafețelor pe care se dezvoltă Ambrozia, denumită științific *Ambrosia artemisiifolia*, trebuie să o combată de la răsărire.

Metodele recomandate pentru prevenirea, combaterea și distrugerea buruienii ambrozia sunt: cosirea repetată, manual sau mecanic, în funcție de locul și suprafața infestată, distrugerea cu unelte agricole, smulgerea în cazul unor suprafețe izolate, efectuarea unor arături adânci și discuirii pe terenurile agricole, erbicidarea, după caz.

Conform NORMELOR METODOLOGICE de aplicare a Legii nr. 62/2018 privind combaterea buruienii ambrozia :

Art. 2 Verificarea și identificarea terenurilor infestate cu buruiana ambrozia se declanșează primăvara după răsărirea acestei buruieni și se încheie cel târziu până la data de 20 mai a fiecărui an, când se poate constata o diferențiere vegetativă față de celelalte specii de buruieni.

Art. 3 – (1) Verificarea și identificarea terenurilor infestate cu buruiana ambrozia de pe raza teritorială a unităților administrativ teritoriale se efectuează de către autoritățile publice locale, prin agenții agricoli angajați sau persoanele desemnate din cadrul acestora. (2) În urma verificărilor potrivit prevederilor alin. (1), autoritățile publice locale întocmesc centralizatorul cu suprafețele de teren pe care s-a constatat existența buruienii ambrozia, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 1, denumit în continuare centralizator. (3) Autoritățile publice locale transmit centralizatorul

Instituției Prefectului și direcțiilor pentru agricultură județene, respectiv a municipiului București, până cel târziu la data de 25 mai a fiecărui an.

Art. 4 Instituția Prefectului transmite o somație către toți proprietarii sau deținătorii de terenuri, administratorii drumurilor publice, căilor ferate, cursurilor de apă, lacurilor, sistemelor de irigații și ai bazinelor piscicole unde au fost identificate focare de infestare cu buruiana ambrozia, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 2, până cel târziu la data de 5 iunie a fiecărui an.

AMBROZIA artemisiifolia – Planta cu Frunze ca Pelinul

Denumirea științifică a ambrosiei este *Ambrosia artemisiifolia*, însemnând ambrosia cu frunze ca Pelinul. Speciile de *Ambrosie* sunt ierburi sau arbuști nu foarte înalte, anuale, monoice, producând inflorescențe în formă de spic, polenul fiind un factor alergen.

Face parte din marea familie

Asteraceae ca și Pelinul, alături de mușetel, traista ciobanului, floarea-soarelui și multe altele.

Pelinul (*Artemisia absinthium*) sau popular “pelinul de mai” - plantă erbacee, perena cu frunze compuse, păroase, spintecate, verzi-cenușii pe față ,argintii-cenușii pe dos și cu flori galbene, aromate, grupate în capitule mici .

Pelinița - *Artemisia Annu*, Pelin dulce este o planta perena din familia Asteraceae, cu frunze parfumate,flori mici de culoare galben verzui,infloreste in iulie - septembrie,poate creste pana la 150 cm inaltime ca un mic arbust.

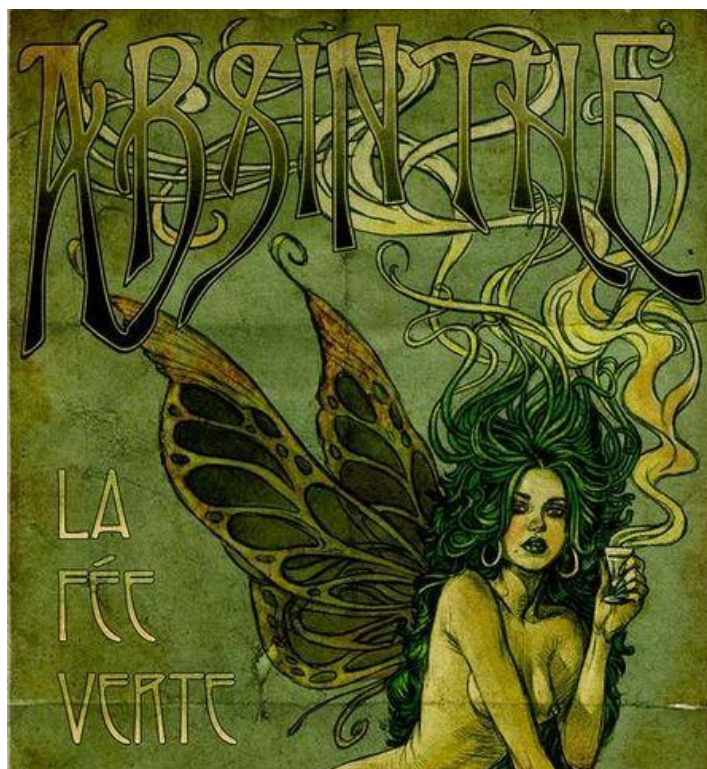
Pelinul are rol magic, medicinal si se regasește în numeroase băuturi: prin distilare în absint, prin macerare în alcool pentru fortifierea vinurilor (vermuturi, vinuri fortificate etc.), prin fermentare împreună cu mustul pentru a da vin sau prin fierturi adăugate la vin.

De Ziua Pelinului (Arminden), sărbătoare populară dedicată pelinului (plantă apotropaică, folosită în medicină și în farmacopeea populară), acesta se poartă la pălărie, în sân și în buzunare. Impodobeste ferestrele și icoanele, se pune în asternutul patului, între haine, pe masă și pe podeaua caselor. Oamenii își înnoiesc sângele și vor fi sănătoși de-a lungul anului dacă beau vin amestecat cu pelin, și mestecă în dinți frunze de pelin. Pelinul recoltat în ziua de 1 mai e tămăduitor de boli și se păstrează ca plantă de leac de-a lungul anului. În zonele extracarpătice, la Armiden, se organizau petreceri câmpenesti la care se mânca carne de miel fript și se bea vin Pelin pentru „subțierea și schimbarea sângelui“.

Considerată a avea puteri miraculoase asupra Ielelor și relexorilor produse de acestea („lovituri de Iele“, „luatul din Rusalii“). La Rusalii era purtat la pălărie, la brâu, în sân sau se punea pe mese și înpaturi pentru a alunga spiritele și duhurile rele. Pentru protecția magică a cetei de călșari se lega pelin în vârful steagului și se mesteca în gură în momentele cheie ale Călusului (Legatul Călusului, Doborârea Călșarilor).

În medicina populară, pelinul era un leac apreciat pentru tratarea malariei, durerilor de stomac, umflăturilor, bolilor de ochi etc.

(după Ion Ghinoiu – „Obiceiuri populare de peste an“)

Pelinul, aceasta plantă magică, medicinală, a cărei denumire științifică e legată de Artemis (zeița naturii și a vânătorii la greci), legată de puterea ielelor (și ele spirite ale naturii și apelor) sau folosită în prepararea absintului (supranumit “Zana verde”) are atâtea calități diferite de Ambrosie, al carei polen este cel mai alergen factor din flora României.

Vladimir TONCEA

Asociația ECHILIBRU